

Komentář k evangelium: Marta a Marie

Komentář k 16. neděli v
mezidobí (cyklus C). „Marto,
Marto! Děláš si starosti a
znepokojuješ se pro mnoho
věci. Jen málo je třeba, ano, jen
jedno.“ Služba druhým čerpá
sílu z Ježíšova učení.

Přistupujeme k Eucharistii a
nasloucháme Božímu slovu s
touhou naučit se milovat?

18.07.2025

Evangelium (Lk 10,38–42)

„Ježíš přišel do jedné vesnice, kde ho přijala do domu nějaká žena, jménem Marta.

Měla sestru, která se jmenovala Marie. Ta se posadila Pánu k nohám a poslouchala jeho řeč. Marta měla plno práce s obsluhou. Přistoupila k němu a řekla: „Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala obsluhovat samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ Pán jí odpověděl: „Marto, Marto! Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věci. Jen málo je třeba, ano, jen jedno. Marie si vybrala nejlepší úděl, a ten jí nikdo nevezme.“

Komentář

Svatý Lukáš podává, že jedna žena jménem Marta přijala Ježíše do svého domu. „Přijala ho tak, jak se obvykle přijímají poutníci —
poznává svatý Augustin —.

Ačkoliv ve skutečnosti služebnice přijala svého Pána, nemocná svého Spasitele, stvoření svého Stvořitele.“[1] Evangelijní popis uvádí, že tato žena měla sestru jménem Marie. Marta je však jmenována jako první, patrně proto, že byla paní domu. V každém případě se Marta brzy ocitne přetížená a zneklidněná pro všechny přípravy, které považuje za nezbytné k pohoštění Ježíše. Mezitím si Marie vychutnává rozhovor s Ním: „Nejenže seděla blízko Ježíše — poznamenává svatý Jan Zlatoústý —, ale u jeho nohou; aby tím dala najevo svou pohotovost, vytrvalost, touhu slyšet ho a velkou úctu, kterou Pánu projevovala.“[2] Nakonec, roztrpčená tím, co pokládá za nevšimavost své sestry, a snad i jistou nevšimavostí Ježíše, Marta s plnou důvěrou Pána osloví, aby to byl On, kdo Marii vyzve ke spolupráci. Nevíme, zda nakonec Marie — a dokonce i Ježíš — povstali ku pomoci. Evangelista především

zaznamenává hlavní Mistrovo poučení: „Martó, Martó! Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věci. Jen málo je třeba, ano, jen jedno. Marie si vybrala nejlepší úděl, a ten jí nikdo nevezme.“

Tato scéna byla v dějinách Církve hojně rozjímána a vykládána církevními Otcí a svatými. Marta bývá často chápána jako symbol aktivity a práce veездеjším světě, zatímco Marie je symbolem kontemplace a toho, co bude blaženým patřením na Boha“. „Co tedy chce Ježíš říci?“ — ptal se papež František. „Co je tím jediným potřebným? Především je důležité pochopit, že nejde o protiklad mezi dvěma postoji: mezi nasloucháním Pánovu Slovu, kontemplací, oproti konkrétní službě bližnímu. Nejsou to protichůdné přístupy, nýbrž naopak — jsou to dva aspekty, oba nezbytné pro náš křesťanský život; aspekty, které se nikdy nemají oddělovat, ale

mají se prožívat v hluboké jednotě a souladu. Ale proč tedy Marta obdržela výtku, byť mírnou? Protože pokládala za podstatné pouze to, co právě dělala; byla příliš pohlcena a ustarána věcmi, které se měly udělat. V životě křesťana však skutky služby a milosrdenství nikdy nesmějí být odděleny od hlavního pramene každého našeho konání: totiž naslouchání Slovu Páně, prodlévání — jako Marie — u nohou Ježíše s postojem učedníka. A právě proto se Martě dostala výtky.“[3]

Ježíš dává na srozuměnou, že vnímavému naslouchání u jeho nohou je třeba dávat přednost a stavět je na první místo, má-li být jeho přikázání lásky pravdivě naplněno. Svatý Josemaría tuto skutečnost vysvětloval takto: „Marie si vybrala nejlepší úděl, čteme ve Svatém Evangeliu. – Ona je zde, hltá Mistrova slova. Navenek nečinná, modlí se a miluje. – Poté však

doprovází Ježíše při jeho kázáních po městech a vesnicích. Bez modlitby, jak je těžké Ho doprovázet!“[4] Proto Ježíš rovněž stvrzuje, že Mariin „nejlepší úděl“ jí nebude odňat, čímž naráží na to, že podíl Marty se může promarnit. To znamená, že bez kontemplace, která dává smysl a účinnost práci vykonávané pro Boha, by tato práce dříve či později ztratila smysl a byla opuštěna. Svatý Josemaría se tomuto nebezpečí obdivuhodně staví, když na jiném místě vybízí: „Pracujme, a pracujme mnoho a dobře, ale nezapomínejme, že naší nejlepší zbraní je modlitba. Proto se neunavím, abych opakoval, že máme být kontemplativními dušemi uprostřed světa, které usilují o to, aby proměňovaly svou práci v modlitbu.“[5] Neboť když se pozorně dbá o modlitbu, dříve nebo později se vše promění v místo setkání s Bohem, v milující dialog s Ním.

Pablo Edo

[1] sv. Augustin, Kázání 26.

[2] sv. Jan Zlatoústý, Zlatý řetěz (Catena aurea), k danému místu.

[3] papež František, Anděl Páně, 21. 7. 2013.

[4] sv. Josemaría, Cesta, bod 89.

[5] sv. Josemaría, Brázda, bod 497.

Pablo Edo

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-marta-a-marie/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-marta-a-marie/)
(01.03.2026)